

РЕШЕНИЕ

№ 5551

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КОСТОВ, като разгледа дело номер **761** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на А. М. А., гражданин на Л., С ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], против Решение № 790 / 12.11.2012г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.) при Министерски съвет с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се изтъкват доводи, относими към допуснатото нарушение по чл.146, т. 3 и т. 4 АПК – нарушение на процесуалните правила и в.материална незаконосъобразност, по съображение, че ако се завърне в Л. ще бъде убит, тъй като в района, в който живеел властвала групировката Х., към която никога не би се съгласил да се присъедини. Държавата не могла и не желала да се противопостави на преследването. По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение и съдът да укаже на административния орган, да постанови решение, с което да предостави на жалбоподателя статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят лично чрез преводач и процесуален представител - адв. А. по предоставената правна помощ от съда, поддържа жалбата, не сочи нови доказателства.

Ответникът – председателят на Д., чрез процесуален представител – юриконсулт К., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, а решението за законосъобразно.

Иска от съда да отхвърли жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид становищата на страните и след като извърши служебно проверка на обжалваното решение на основание чл. 168 АПК, намира от правна и фактическа страна за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата до съда е процесуално допустима, като подадена в срок, предвид датата на връчване на обжалваното решение е- 02.01.2013г., и дата на жалбата – 18.01.2013г., и от лице с право и интерес от оспорването, адресат на оспорения акт, както и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, на основание чл. 87 ЗУБ. С оглед на това същата следва да бъде разгледана по същество.

По фактите съдът приема следното:

С Решение № 790 / 12.11.2012г. на председателят на Д., издадено на основание и чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ в производство по общия ред, административният орган е отказал предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя по негова трета молба за закрила - № 531 /06.06.2012г.

В хода на административното производство са предприети всички предвидени процесуални действия по ЗУБ, под № УП УП – 3794 от 2011 и 2012г., а именно: връчени са указанията относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, правата и задълженията му като чужденец в производството по разглеждането ѝ, удостоверено надлежно с подписи на жалбоподателя, преводач и длъжностно лице; съставен е регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта; приета е декларация за самоличността и семейното положение; отправена е покана да се яви в Агенцията за провеждане на интервю. Изискано е и становище на Д., по което с писмо от 12.07.2012г. се отговаря, че не се възразява по искането на лицето за закрила.

В рамките на производството по общия ред за разглеждане на последващата трета молба на жалбоподателя, мотивите му за закрила са изслушани при проведеното с него интервю на 12.06.2012г. и 12.07.2012г., дадено е становище от главен експерт при РПЦ - С. да бъде постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, приобщени са като и Справки № 01-4320/22.08.2012г. . и №2712 / 21.05.2012г.. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“.

В мотивите на обжалваното решение е прието, че освен заявените при предходните производства мотиви за закрила - заплахи от организацията Х. не представя нови

факти и обстоятелства. Отново твърдял, че представител на движението Х. два пъти идвали в неговия дом и го заплашвали, че ако не се присъедини към тях, ще бъде убит, той не се съгласил и по съвет на баща си напуснал Л., не е членувал в политически партии и организации и не е имал проблеми с официалните власти. Отбелязано е, че жалбоподателят се е представил първоначално като Х. К., гражданин на И..

От тези твърдения е направен извод за неоснователност на молбата за закрила по смисъла на чл. 8 и 9 ЗУБ, в това число е обсъдена обстановката в страната и основанията по чл. 9, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ, съобразно критериите по делото тълкуване с Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, Elgafaji, на чл. 15, ал. 1, б. "в" вр. чл. 2, б. "д" от Директива 2004/83/ЕО.

По предходните две молби са постановени решения № 556 / 20.11.2009г. и № УП – 118/30.06.2011г., влезли в сила, с които е постановен идентичен отказ.

Съдът констатира, че в мотивите на Решени е № № 1644/03.02.2011г. на петчленен състав на Върховния административен съд (л.58), постановено във връзка с обжалването на първото решение на ответника по първата молба за закрила на жалбоподателя, са обсъдени твърденията за отправени заплахи от Х., които са приети за нелогични и противоречив, несъответни на приложената справка за ситуацията в страната, представляваща официален свидетелстващ документ с материална доказателствена сила, в това число и основани на британската дирекция по въпросите на миграцията. От посоченото доказателство е прието за установено, че тази организация не мобилизира своите членове на сила и няма данни за заплахи и преследване на лица, изразяващи публично несъгласие с политиката на тази партия.

В мотивите на решението на ответника по втората молба за закрила, влязло в сила (л. 49) е прието, че не са налице новъзникнали факти, и молбата е приета за явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1, т. 4 и т.5 от ЗУБ.

Освен твърденията на жалбоподателя относно личното му положение, в обжалваното решение е обсъдена и обстановката в Л., която е основана на оценките на международна неправителствена организация Ф. Х., която още през 2010г. е направила извод, че политическото насилие в ливан е прекратено. Органът е основал и изводите си на обстоятелството, че в Л. и до днес живеят бащата, 5 братя и една сестра на жалбоподателя, от което е направен извод, че няма основание да се счита че срещу него няма да бъдат предприети действия на религиозна или етническа основа, относими към предоставяне на статут. За обстановката в Л. е направен извод, че не дава основание сама по себе си за страх от преследване по смисъла на Ж. конвенция от 1951г., сочи на липсата на въоръжен конфликт, съгласно приложената справка на Дирекцията при Д..

Правни изводи на съда:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения

на административно-производствените правила. Отказът е постановен по молба вх. №531/06.06.2012 г. за предоставяне на статут, която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ, след като председателят на Д. е обсъдил всички събрани и относими към искането на кандидата доказателства.

Обосновано е прието, че жалбоподателят е пълнолетно лице, гражданин на Л., по отношение на който липсват данни в подкрепа на твърденията му за преследвания от Х. на несъгласни да работят за тази организация, заради която счита, че е застрашен от преследване и животът му е застрашен ако се върне в Л..

В резултат осъществена в пълнота преценка на данните по административната преписка, председателят на Д. при МС е постановил обжалвания акт, като правилно е приел, че за кандидата не са налице предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, тъй като заявените от него причини не са достоверни и не излага такива, които попадат в приложното поле на ЗУБ, относими към предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Правилно е приетото, че не са налице нови факти, които лицето сочи в разгледаната молба като такива. Посочените факти - като недостоверни, установено при предишните производства, не обуславят извод за основателен страх от преследване поради раса, религия, националност или политическо убеждение и принадлежност към определена социална група, включително с оглед на обстоятелството, че не принадлежи към политическа партия и организация, роднините му живеят в Л. и не са заплашвани. Взето е предвид, че не са наведени твърдения за наличие на конкретна заплаха за живота, сигурността и свободата на жалбоподателя поради насилие, възникващо от ситуации, като въоръжен конфликт, нито за опасност от наказание, изтезание или други форми на нечовешко или унижително отношение.

В заключение, изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справките от и дирекция "Международна дейност и Европейски бежански фонд на Д.. Наведените в жалбата оплаквания са неоснователни, жалбоподателят не е въвел твърдения и по административната преписка не съдържат данни за наличието на предпоставките по чл.8 и 9 ЗУБ да му бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут. Дори и да се приемат за установени, конкретните твърдения на кандидата, не обуславят извод в обратен смисъл.

Съгласно чл. 8, ал.1 ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение, намира се извън страната, чийто гражданин е и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази страна, или да се завърне в нея. По силата на чл. 9, ал.1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в нея е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен, въоръжен

конфликт.

Поради това, че наличието на никоя от посочените предпоставки не е установено от жалбоподателя, нито са наведени твърдения за такива по смисъла на чл. 8, ал. 9 или чл. 9, ал. 8 ЗУБ, административният орган обосновава е приел, че не може да се направи извод за основателен страх от преследване, нито за наличие на заплаха за живота или свободата на кандидата, или някоя от особените хипотези, които да обусловят предоставянето на бежански или хуманитарен статут.

Административният орган се е съобразил със задължителното тълкуване на чл. 15 в от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението на Съда на Европейската общност по дело № С – 465/07. Приел е, че предвид доказателствата по делото не може да се направи извод, че спрямо кандидата за закрила са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата по произход, той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут. Не могат да се приемат и твърденията на жалбоподателя, че е налице „преследване” в страната му по произход, представляващо основание за предоставяне на убежище, предвид липсата на данни да е арестуван, осъждан, политически ангажиран или преследван от официалните власти.

Също неоснователно е оплакването, че решението не съдържа мотивирано произнасяне относно сигурността на държавата, в която лицето трябва да бъде върнато, административният орган е изложил мотиви за обстановката в Л., които съдът приема за потвърдени от справките на Дирекцията, в това число и като неопровергани от друго доказателство по делото.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановен в съответствие с приложимия материален закон и подадената срещу него жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. А., гражданин на Л., С ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , подадена срещу Решение № 790 / 12.11.2012г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.) при Министрески съвет.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните.

Административен съдия